

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0270/2006

12.9.2006

BETÄNKANDE

om ”Samarbeta mer, samarbeta bättre: 2006 års paket om effektivitet i EU:s bistånd”
(2006/2208(INI))

Utskottet för utveckling

Föredragande: Alain Hutchinson

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	15
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INTERNATIONELL HANDEL.....	18
ÄRENDETS GÅNG	22

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om ”Samarbeta mer, samarbete bättre: 2006 års paket om effektivitet i EU:s bistånd” (2006/0000(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande ”EU:s bistånd: mer, bättre och snabbare” (KOM(2006)0087),
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet med titeln ”Ett effektivare utvecklingsbistånd från EU: en gemensam ram för utarbetandet av landstrategidokument och en gemensam flerårig programplanering” (KOM(2006)0088),
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet av den 2 mars 2006 med titeln ”Utvecklingsfinansiering och biståndseffektivitet – Utmaningarna i fråga om att trappa upp EU:s bistånd 2006–2010” (KOM(2006)0085),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Om snabbare framsteg i strävan att nå millennieutvecklingsmålen – Utvecklingsfinansiering och effektivitet i biståndet” (KOM(2005)0133),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Konsekvens i utvecklingspolitiken – Om snabbare framsteg i strävan att uppnå millennieutvecklingsmålen” (KOM(2005)0134),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Om snabbare framsteg i strävan att nå millennieutvecklingsmålen – Europeiska unionens bidrag” (KOM(2005)0132),
- med beaktande av slutsatserna från mötet i Europeiska unionens råd (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 10–11 april 2006 om finansiering till förmån för utveckling och biståndseffektivitet,
- med beaktande av Romförklaringen om harmonisering, antagen den 25 februari 2003, och Parisförklaringen om biståndseffektivitet, antagen den 2 mars 2005, vilka följer upp högnivåforumet om harmonisering och anpassning för biståndseffektivitet,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2006 om en ny finansieringsmekanism för millenniemålen¹,
- med beaktande av resolution A/RES/55/2 från FN:s generalförsamling om millennieförklaringen,
- med beaktande av rapporten från Jeffrey Sachs, rådgivare till FN:s generalsekreterare, med titeln ”Investing in development: A Practical Plan to Achieve the Millennium

¹ Antagna texter från detta datum, P6_TA(2006)0063.

Development Goals”, (Investera i utveckling: En praktisk plan för att uppnå millennieutvecklingsmålen),

- med beaktande av konsensusöverenskommelsen från Monterrey om utvecklingsfinansiering av den 22 mars 2002,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen, om Europeiska unionens utvecklingspolitik: ”Europeiskt samförstånd”¹ (nedan kallat ”det europeiska samförståndet om utveckling”),
- med beaktande av kommissionens meddelande med titeln ”EU:s strategi för Afrika” (KOM(2005)0489),
- med beaktande av sin resolution av den 17 november 2005 om en utvecklingsstrategi för Afrika²,
- med beaktande av New York-förklaringen om innovativa finansieringskällor för utveckling av den 14 september 2005, genom vilken 79 stater redan har visat sitt stöd för att pröva en första pilotmekanism i form av ett solidaritetsbidrag på flygbiljetter,
- med beaktande av Landau-rapporten om nya källor till utvecklingsfinansiering, en rapport som beställts av fyrpartsgruppen och offentliggjorts 2004, och av Atkinson-rapporten med titeln: New Sources of Development Finance: Funding the Millennium Development Goals, offentliggjord av FN 2004,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 18 maj 2006 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete och ekonomiskt samarbete³,
- med beaktande av sin resolution av den 6 april 2006 om biståndseffektivitet och korruption i utvecklingsländer⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 12 april 2005 om Europeiska unionens roll när det gäller att uppnå millennieutvecklingsmålen⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2006 om den internationella valutafondens strategiska översyn⁶,

¹ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

² Antagna texter från detta datum, P6_TA(2005)0445.

³ Antagna texter från detta datum, P6_TA(2006)0217.

⁴ Antagna texter från detta datum, P6_TA(2006)0141.

⁵ EUT C 33 E, 9.2.2006, s. 311.

⁶ Antagna texter från detta datum, P6-TA(2006)0076.

- med beaktande av det meddelande som den 7 juni 2006 ingavs av den afrikanska gruppen inom Världshandelsorganisationens jordbrukskommitté och handlade om hur förhandlingarna om jordbruksprodukter skulle föras (06-0000)(TN/AG/GEN/18),
- med beaktande av den rapport som i mars 2006 offentliggjordes av Världsbankens oberoende utvärderingsgrupp med titeln "Évaluation de l'Appui de la Banque au Commerce 1987–2004"(Utvärdering av bankens stöd till handeln 1987–2004),
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från utskottet för internationell handel (A6-0270/2006), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen står för mer än hälften av det internationella offentliga biståndet och är därmed världens största biståndsgivare. Men denna ställning tar sig inte uttryck i ett effektivt ledarskap med inflytande på den internationella arenan.
 - B. Det europeiska samförståndet om utveckling lägger grunden till en gemensam syn på Europeiska unionens utvecklingspolitik genom värderingar, principer, mål och instrument som är gemensamma för medlemsstaterna, rådet, parlamentet och kommissionen.
 - C. Det allt överskuggande målet för denna politik är att inom ramen för en hållbar utveckling utrota fattigdomen och att uppnå millennieutvecklingsmålen.
 - D. För första gången sedan det europeiska samförståndet om utveckling ingicks siktar kommissionen på en strategisk planering inte bara av det bistånd som tillhandahålls och/eller förvaltas av kommissionen, utan även av medlemsstaternas bilaterala bistånd, i enlighet med åtagandena i Parisförklaringen (egenansvar, anpassning, harmonisering, resultatorienterad förvaltning och ömsesidigt ansvar).
 - E. Avsaknaden av samstämmighet mellan unionens olika politikområden utgör ett hinder för biståndseffektivitet och strider dessutom mot artikel 178 i fördraget.
 - F. Många studier har visat att det är mycket viktigt att låta bli att binda biståndet för att förbättra effektiviteten, vilket särskilt gäller livsmedelsbiståndet.
 - G. Att partnerländerna tar ett större ansvar för strategier och program för utveckling är en av de centrala principerna i det europeiska samförståndet om utveckling och i Parisförklaringen.
 - H. Enligt den ovan nämnda rapport som utarbetats för FN av Jeffrey Sachs kommer det att behövas ytterligare minst 50 miljarder US-dollar per år för att millennieutvecklingsmålen skall kunna nås 2015.
 - I. Europeiska unionen, har också åtagit sig att anslå 2 miljarder euro per år i stöd till utvecklingsländernas handelskapacitet, av vilka 1 miljard är avsedd att komma från medlemsstaterna och 1 miljard från kommissionen.

- J. I rådets slutsatser från den 10–11 april 2006 bekräftade Europeiska unionen de åtaganden som gjordes den 24 maj 2005 om att öka biståndsvolymen, nämligen att EU sammantaget skall anslå minst 50 procent av ökningen av det offentliga utvecklingsbiståndet till Afrika. EU är den enda givargruppen som har gjort betydande, mätbara och förutsebara åtaganden för att öka biståndet och uppnå en summa på mer än 84 miljarder euro 2015.
- K. Med hänsyn till de restriktioner för EU:s budget som fastställs i budgetramen 2007–2013 (Europeiska rådets slutsatser från Bryssel den 15–16 december 2005) måste större delen av biståndsökningen (mellan 80 och 90 procent) komma från medlemsstaterna.
- L. Även om Europeiska unionen, enligt siffror från organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) för 2005, tycks vara på god väg att nå målen för 2006 är det fortfarande fyra medlemsstater vars bistånd ligger under den minimitröskel på 0,33 procent av BNP som bestämdes i Barcelonakompromissen.
- M. Enligt de senaste siffrorna från kommittén för utvecklingsbistånd vid OECD har Europeiska unionen bland annat bokfört skuldlättnader inom ramen för utvecklingsbiståndet för 2005 (framför allt för Irak och Nigeria), motsvarande nio miljarder euro. Men i samförståndet från Monterrey slås det uttryckligen fast att finansiering i form av skuldlättnader inte bör tas från medel för utvecklingsbistånd som från början anslagits för att gå direkt till utvecklingsländer.
- N. Bortsett från den artificiella expansionen av det offentliga utvecklingsbiståndet går en stor del av biståndet från EU:s alla medlemsstater inte direkt till befolkningarna i länderna i syd, vilka stödet riktar sig till. Detta har att göra med ineffektiv förvaltning.
- O. G8 åtog sig vid toppmötet i Gleneagles att fram till 2010 öka utvecklingsbiståndet med 50 miljarder USD per år fram till 2010. Verkligheten har emellertid långtifrån motsvarat dessa utfästelser, i och med att det faktiska biståndet (när man räknat bort verkan av skuldavskrivningar för de fattigaste länderna) inte ökat med mer än 5 miljarder USD under det år som gått.
- P. För att kunna fullgöra sina åtaganden har det internationella samfundet redan sammankommit två gånger sedan september 2005 för att fortsätta diskussionerna om innovativa källor till utvecklingsfinansiering.
- Q. Om det infördes innovativa mekanismer för utvecklingsfinansiering skulle detta inte bara göra det möjligt att mobilisera nya resurser, utan också förbättra resursflödet till utvecklingsfinansieringen, framför allt genom ökad stabilitet och förutsebarhet, vilket absolut behövs som stöd till de nationella långsiktiga strategierna.
- R. En effektivare europeisk utvecklings-samarbetspolitik förutsätter att det uppställs exakta mål som skall uppnås och införs indikatorer med vilkas hjälp det kan mätas vilka framsteg som görs.

- S. I Parisförklaringen åtog sig givarna att, utgående från de tolv indikatorer som införts, fastställa vilka mål som skall nås fram till 2010 och införa ett effektivt system för övervakning av att alla parter verkligen arbetar utgående från de mål som fastställts.
- T. Skuldproblemet pockar på en hållbar lösning, eftersom det lägger stora hinder i vägen för att millennieutvecklingsmålen nås.
- U. Internationellt råder det samsyn om att man bör övergå från ett synsätt som handlar om skuldlettningar för de fattiga länderna till att avskryva deras skulder, vilket framkommit i millenniedeklarationen och i det beslut om skuldavskrivning som fattades av G8 2005.
1. Europaparlamentet understryker de verkliga framsteg för effektiviteten som följer av kommissionens senaste förslag i dess tre senaste meddelanden, och tar del av rådets slutsatser av den 11 april 2005 som delvis tagit upp förslagen från de tre meddelandena.
 2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att arbeta för ett effektivare bistånd inom ramen för de värderingar som inskrivits i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna samt olika FN-konventioner såsom den internationella överenskommelsen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.
 3. Europaparlamentet anser att arbetet med att välja ut ”ledande givare” inom vissa sektorer på landsnivå är ett intressant sätt att gå vidare på.
 4. Europaparlamentet ber medlemsstaterna och kommissionen att tillsammans göra allt för att se till att Europeiska unionen för ut ett enhetligt budskap, så att EU kan befästa och vidmakthålla ett ledarskap som inte endast bygger på de stora summor som går till utvecklingssamarbete, utan även på ökad effektivitet.
 5. Europaparlamentet anser att en mycket större del av de internationella biståndsgivarnas offentliga utvecklingsbistånd bör gå till de fattigaste länderna och befolkningarna i första hand, om fattigdomen skall kunna bekämpas effektivt, och beklagar att EU inte har några exakta mål i det avseendet.
 6. Europaparlamentet anser att fiskeavtalen som ingås med utvecklingsländerna bör ha som mål att dessa länder bättre skall kunna förvalta fisket i sina vatten, till exempel genom att övervaka och utöva tillsyn över fisket och bedriva vetenskaplig forskning, i stället för att bara handla om betalning för rätten att få fiska.
 7. Europaparlamentet anser att en förutsättning för ett effektivt bistånd från Europeiska unionen är att utvecklingsländerna garanteras ett tillräckligt utrymme för sin politik, och att biståndets effektivitet bör mätas med hjälp av vilka konkreta framsteg som görs när det gäller att uppnå millennieutvecklingsmålen.
 8. Europaparlamentet ber kommissionen och alla medlemsstater i Europeiska unionen att noggrant följa målen och principerna i det europeiska samförståndet om utveckling, särskilt det viktiga målet om att bekämpa fattigdomen.

9. Europaparlamentet ber Europeiska unionen att försvara och främja denna politik som respekterar de mänskliga rättigheterna och mottagarländernas rätt att själva fastställa sin politik inom alla multilaterala instanser där EU är företrätt och inom ramen för sina bilaterala förbindelser.
10. Europaparlamentet ber Europeiska unionen att i sin utvecklingspolitik ta med rekommendationerna i FN:s millennierapport om utvärdering av ekosystemen, där det står att förstörelsen av världens ekosystem kommer att hindra uppnåendet av millennieutvecklingsmålen, samt att vidta åtgärder för att avhjälpa verkningarna av den omfattande ödeläggelsen.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att göra allt, tillsammans och med de övriga givarna i kommittén för utvecklingsbistånd, för att där stödja genomförandet av Parisförklaringen om effektivitet i biståndet.
12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att utan dröjsmål genomföra kommissionens förslag till rekommendationer, som delvis anammats av rådet, vilket förutsätter en stor ansträngning för att ändra, om nödvändigt helt och hållet, biståndssystemen och/eller förfarandena för att genomföra detta bistånd, så att effektiviteten verkligen ökar genom bättre samordning av programmen, komplementaritet mellan åtgärder och samstämmighet mellan olika politikområden.
13. Europaparlamentet understryker att effektivitet i biståndet måste eftersträvas på två sätt: genom inriktning på frågor som har med arbetsrutinerna att göra, såsom samordning, komplementaritet, harmonisering och sammanjämkning, men också genom en inriktning på innehåll och sakfrågor. Parlamentet understryker att bland annat kampen mot korruptionen och en uppbyggnad av kapaciteten att genomföra seriösa insatser för att förhindra flykten av kvalificerad arbetskraft och minska riskerna för katastrofer har en nyckelroll att spela i detta sammanhang.
14. Europaparlamentet understryker att samordningen bör effektiviseras genom bättre komplementaritet mellan åtgärder. Detta förutsätter en bättre arbetsfördelning mellan medlemsstaterna själva och mellan medlemsstaterna och kommissionen, med koncentration på enskilda länder och med partnerländerna i en ledande roll, så att problemen med s.k. övergivna länder och sektorer (orphan countries and sectors) kan hanteras. Parlamentet framhåller att givaratlasen är viktig i det avseendet.
15. Europaparlamentet understryker att samordningen och arbetsfördelningen mellan givarna måste göras med partnerlandet i ledningen, eftersom målet är att inrätta sig efter partnerlandets prioriteringar och arbetssätt.
16. Europaparlamentet inser att samordningen och arbetsfördelningen inte kan göras skilt för sig och att Europeiska unionen därför inte får inrikta sig ensidigt på en intern arbetsfördelning, utan alltid måste ha en helhetssyn på givarna.
17. Europaparlamentet ber de berörda medlemsstaterna att inte försena den budgetökning som krävs för att uppfylla de förnyade åtagandena om att nå ett minsta offentligt

utvecklingsbistånd på 0,56 procent av BNP senast 2010 och 0,7 procent av BNP senast 2015, utan artificiella bokföringsmetoder, i det mycket konkreta syftet att frigöra ytterligare medel för ett effektivt och stärkt utvecklingsbistånd, och insisterar på att medlemsstaterna fyller en mycket viktig funktion i det sammanhanget.

18. Europaparlamentet ber Europeiska unionen att ta hänsyn till att ökningen av det offentliga utvecklingsbiståndet är meningslös om den inte också blir betydligt effektivare och får högre kvalitet, så att bättre bistånd blir högsta prioritet i alla medlemsstaternas och de berörda EU-institutionernas politik för utvecklingsamarbete.
19. Europaparlamentet ber alla medlemsstater att varje år upprätta och offentliggöra en noggrann förteckning som tydligt visar hur stora belopp som direkt anslagits till utvecklingsbistånd utav de belopp som tilldelats andra initiativ som inte direkt rör bistånd (såsom skuldlättnader), på grundval av ett gemensamt referensdokument som utarbetats av kommissionen. Parlamentet vidhåller att man vid beräkningen av de totala anslagen till utvecklingsbistånd uttryckligen bör bortse från sådana belopp.
20. Europaparlamentet noterar att debatterna om vilka initiativ som kan betraktas eller inte betraktas som utvecklingsbistånd kommer att fortsätta under 2007 i OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd för att slutföras vid det högnivåmöte som skall hållas i Ghana i början av 2008, och betonar att parlamentet är fast beslutet att delta aktivt i dessa debatter.
21. Europaparlamentet ber kommissionen att underrätta parlamentet om bestämmelserna för hur det uppdrag tilldelas som kommissionen utför i OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd, om innehållet i definitionen av den ståndpunkt som kommissionen försvarar där och om reglerna för kommitténs organisation och arbetsätt.
22. Europaparlamentet vidhåller inför medlemmarna av OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd att de fram till 2010 bör fastställa mål med anknytning till de 12 indikatorer som uppställts i Paris – framför allt vad gäller villkorat bistånd, gemensamt ansvar och förutsebarhet – samt införa en effektiv uppföljningsmekanism.
23. Europaparlamentet stöder initiativet till gemensam programplanering som föreslagits av kommissionen och godkänts av rådet, till förmån för en första grupp på elva AVS-länder samt Vietnam och Nicaragua, och anser att den programplanering som nu görs för AVS-länderna skulle kunna utgöra en god början. Parlamentet understryker dock att det måste tillses att sådana pilotinitiativ inte strider mot aktuella gemensamma åtgärder i partnerländerna (såsom de gemensamma biståndsstrategierna), utan snarare blir till stöd för redan befintliga processer.
24. Europaparlamentet konstaterar och uppskattar det arbete som kommissionen lagt ned på att utveckla prestandaindikatorer för sina olika former av verksamhet, men konstaterar samtidigt att merparten av dessa indikatorer hänger samman med interna utvärderingar och att de inte används för att utvärdera budgetstödet och de sektoriella programmen, samt att det ännu inte finns tillräckligt med indikatorer på inverkan och hållbarhet med vilka programmen skulle kunna utvärderas efter att de en gång genomförts.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillsammans fastställa resultatindikatorer som inriktas på indikatorerna för millennieutvecklingsmålen, särskilt ndg budgetstödet, så att de nationella parlamenten och det civila samhället på det lokala planet, liksom också Europaparlamentet, kan följa resultaten av Europeiska unionen bidrag.
26. Europaparlamentet understryker att den gemensamma programplaneringen bör främja ett partnerskap grundat på nationellt egenansvar och ömsesidigt ansvar.
27. Europaparlamentet betonar att både bistånds- och handelsåtgärder kan och måste spela en viktig roll för att uppnå millennieutvecklingsmålen.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur rättvis handel skulle kunna utvecklas till en modell för en hållbar handelspolitik, som skulle kunna stimulera till en välbalanserad handel mellan nord och syd, samt att se efter vilka handelshinder som hårdast drabbar de fattigaste i världen.
29. Europaparlamentet inser hur viktigt det är för utvecklingsländerna med stabila råvarupriser och uppmanar kommissionen att föreslå åtgärder inom detta område.
30. Europaparlamentet ber kommissionen att klargöra i vilken utsträckning mottagarländerna och det civila samhället kommer att helt och fullt få bestämma över sin utvecklingspolitik och ha det politiska rådrum som behövs för detta när analysen, diagnosen och den gemensamma strategiska politiken skall utarbetas, för att uppmuntra till gensvar från mottagarländerna.
31. Europaparlamentet anser att det är mottagarländerna själva som i demokratisk ordning skall besluta om sin nationella och regionala utvecklingspolitik samt att genomförandet av programmen noggrannare bör övervakas av folkvalda parlament.
32. Europaparlamentet framhåller att öppenhet och korruptionsbekämpning är viktiga faktorer för biståndseffektivitet. Parlamentet erinrar med tanke på detta om sin resolution av den 6 april 2006 om biståndets effektivitet och korruptionen i utvecklingsländerna¹ och bekräftar än en gång sitt stöd till kampanjen ”Offentliggör vad ni betalar” (Publish What You Pay) där multinationella företag uppmanas att offentliggöra uppgifter om sina betalningar till regeringar.
33. Europaparlamentet upprepar sina rekommendationer om biståndseffektivitet och korruption i utvecklingsländerna och uppmanar kommissionen och rådet att anslå en lämplig procentuell andel av budgetstödet till organisationer inom det civila samhället vilka bedriver övervakning samt införa ett internationellt svartlistningssystem för att hindra bankerna att låna ut pengar till korruperade regimer och förbjuda att upphandlingskontrakt tilldelas sådana företag som varit inblandade i korruption i ett

¹ Antagna texter från detta datum, P6_TA(2006)0141.

utvecklingsland och slutligen med kraft uppmana alla medlemsstater att ratificera FN:s konvention mot korruption från 2003.

34. Europaparlamentet påminner också om hur viktigt det är med gott styre och en stabil rättsstat, liksom regleringsstrukturer och rättsliga och institutionella strukturer som är insynsvänliga och förutsebara, vilket är nödvändiga villkor för att skapa ett gynnsamt klimat för ekonomisk utveckling.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fördjupa det decentraliserade samarbete som bedrivs direkt med lokala enheter i utvecklingsländerna.
36. Europaparlamentet anser att medfinansiering kunde fungera som katalysator för gemenskapsstödet och på det sättet gynna framväxten av en europeisk utvecklingssamarbetspolitik i uttryckets egentliga betydelse.
37. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag om att gynna införandet av ett flexibelt och hållbart instrument för arbetet med att nå millenniemålen och efterlyser mera upplysningar om hur ett sådant instrument skall fungera och förvaltas.
38. Europaparlamentet beklagar, till skillnad från kommissionen, att somliga av medlemsstaterna inte har gjort tillräckliga framsteg för att fullgöra sina åtaganden om att gradvis *avbinda*¹ utvecklingsbiståndet, samtidigt som de lokala producenterna och befolkningarna i syd verkligen väntar på och skulle vinna på detta. Parlamentet ber medlemsstaterna att redan nu avbinda livsmedelsbiståndet och utbetalningen av detta bistånd för de minst utvecklade länderna, enligt OECD:s rekommendation.
39. Europaparlamentet uttalar sin oro för att Europeiska unionens budgetpolitik för stöd till utvecklingsländerna i allt högre grad måste följa de villkor som uppställs av internationella finansiella institutioner, vilket tvingar dessa länder att uppfylla Internationella valutafondens villkor för att de skall kunna få något bistånd från EU. Parlamentet anser att sådana centralstyrda villkor strider mot mottagarländernas politik vad gäller egenansvar.
40. Europaparlamentet ber kommissionen och medlemsstaterna att se till att berörda parter i mottagarländerna, bland dem också organisationer inom det civila samhället, får den information som behövs för att underlätta deras tillgång till tillgängliga program.
41. Europaparlamentet ber kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra initiativ till gemensam utveckling, varmed avses att man bör ta vara på den potential som personer med invandrabakgrund representerar i de utvecklade länder de bosatt sig i och använda den till förmån för deras ursprungsländer.
42. Europaparlamentet ber kommissionen och medlemsstaterna att låta utbildade personer med invandrabakgrund medverka i utvecklingsprogrammen om de vill ge konkret hjälp och arbeta i sina hemländer för att använda sin kompetens för utvecklingsändamål.

¹ = Att inte fastställa villkor för biståndets ursprung eller utbetalning.

43. Europaparlamentet understryker att innovativa finansieringsinstrument och utökade resurser är en absolut förutsättning för ett effektivare bistånd som ger konkreta resultat ute på fältet och att dessa inte kan ersätta de åtaganden som redan gjorts när det gäller offentligt utvecklingsbistånd.
44. Europaparlamentet är positivt till den vilja som Europeiska unionen har visat att införa innovativa finansieringsmekanismer för utveckling vilka syftar till att garantera ett stabilt, effektivt och förutsebart bistånd.
45. Europaparlamentet understryker att kommissionen inte bör betraktas som Europeiska unionens tjugosjätte givare, utan att man i stället bör slå fast vilka komparativa fördelar gemenskapens bistånd för med sig. Parlamentet påminner om vikten av de områden som definierats i det europeiska samförståndet om utveckling, såsom EU:s globala närvaro, omfånget av dess budget för utvecklingssamarbete, ökad samstämmighet mellan dess politikområden, främjande av bästa praxis i utvecklingssamarbetet, underlättande av samordning och harmonisering samt främjande av demokrati och mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar Europeiska unionen att klart markera sin ståndpunkt i detta ämne.
46. Europaparlamentet ber medlemsstaternas nationella parlament att bättre kontrollera beviljade medel och genomförandet av program för bilateralt samarbete.
47. Europaparlamentet beklagar att initiativet till förmån för fattiga och djupt skuldsatta länder inte medfört någon varaktig lösning på skuldproblemet och att flertalet av de berörda länderna inte upplevt någon förbättring av sin skuldsituation, något som framgår av rapporten från Världsbankens oberoende utvärderingsgrupp i mars 2006.
48. Europaparlamentet hälsar med tillfredsställelse Norges initiativ om att beställa en undersökning från Världsbanken och FN om den viktiga frågan om att skulden saknar legitimitet, och uppmuntrar Europeiska unionen och medlemsstaterna att i internationella forum verka till förmån för detta initiativ, för att frågan skall erkännas internationellt och för att vissa av medlemsstaternas bilaterala skulder skall granskas för att se om de kan betraktas som ”skamliga skulder” så att man kan få till stånd en avskrivning av dem.
49. Europaparlamentet beklagar att rådet inte är berett att anslå ytterligare medel till bistånds- och handelsåtgärder inom budgetramen för 2007–2013. Parlamentet anser att dessa åtgärder inte får finansieras på bekostnad av andra satsningar för millennieutvecklingsmålens uppfyllande. Parlamentet anser att detta skulle vara inkonsekvent och oacceptabelt, medan det är mycket viktigt med nya finansiella instrument och ytterligare medel.
50. Europaparlamentet understryker hur viktigt initiativet ”Handelsrelaterat bistånd” är, vilket gör det möjligt att hjälpa utvecklingsländerna att förstärka sin handelskapacitet och att genomföra de överenskommelser som slutits inom Världshandelsorganisationen (WTO) så att de kan dra nytta av dem och öka sin handel genom att underlätta deras inträde i det globala handelssystemet. Parlamentet upprepar därför sitt stöd för den nya

budgetposten ”Handelsrelaterat bistånd” (Aid for Trade) som ger både bättre insyn och demokratisk kontroll.

51. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att förbättra samordningen när det gäller handelsrelaterat utvecklingsamarbete. I detta sammanhang betonar parlamentet att det behövs förbättrade samordningsåtgärder för givarna i allmänhet, och på fältnivå i synnerhet. Parlamentet understryker hur viktigt det är för Europeiska unionen att samordna sina ansträngningar avseende utvecklingsbiståndet med andra internationella givare.
52. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt med stöd från Europeiska unionen inom ramen för stödåtgärderna för socker till förmån för AVS-länderna, så att dessa länder kan anpassa sig till de nya inskränkningarna i samband med reformen av den europeiska sockerordningen. Å andra sidan anser parlamentet att de budgetmedel som anslås för stöd till omstruktureringen inte får gå ut över andra åtgärder inom EU:s utvecklingspolitik, särskilt utgifterna för att uppnå millennieutvecklingsmålen.
53. Europaparlamentet påminner kommissionen om dess utfästelse om ”en gratis runda” för utvecklingsländerna i WTO. Parlamentet kräver att kommissionen och rådet anstränger sig till det yttersta för att förhindra att de minst utvecklade länderna faller offer för starkare handelsblocks intressen.
54. Europaparlamentet inser att kommissionen och AVS-länderna vill uppnå bättre effektivitet genom förstärkt regionalt samarbete via ekonomiska partnerskapsavtal. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang till nödvändiga skyddsåtgärder och en realistisk tidsplan för en gradvis och symmetrisk öppning av handeln, för att försäkra sig om att ekonomiska partnerskapsavtal kommer att stimulera den ekonomiska tillväxten i AVS-länderna på ett effektivt sätt.
55. Europaparlamentet uppmanar alla utvecklade länder och alla avancerade utvecklingsländer att följa modellen för Europeiska unionens initiativ ”Allt utom vapen” genom att bevilja de minst utvecklade länderna marknadstillträde helt utan tullar och kvoter.
56. Europaparlamentet hänvisar till kommissionens rapport, där det framgår att de minst utvecklade länderna gynnas minst av Europeiska unionens preferenssystem. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta nya åtgärder så att de fattigaste länderna kan dra fördel av EU:s handelspreferenser på ett optimalt sätt.
57. Europaparlamentet anser att det visserligen är viktigt hur mycket ekonomiskt stöd Europeiska unionen öronmärker, men att man också måste ta itu med genomgripande reformer av världsekonomin och världshandelns institutioner för att man skall kunna få med ett flerdimensionellt och rättighetsbaserat synsätt.
58. Europaparlamentet erinrar om sin ovannämnda resolution om den strategiska översynen av Internationella valutafonden, där parlamentet uppmanade medlemsstaterna att sträva efter samgång i en enda ländergrupp (”valkrets”), och då börja med en grupp av länder

från euroområdet, för att på längre sikt se till att Europeiska unionen företräds på ett enhetligt sätt som omfattar ordförandeskapet för Ekofinrådet och kommissionen, och med gruppen under Europaparlamentets uppsikt.

59. Europaparlamentet begär en översyn av de internationella finansieringsinstitutionernas sätt att fungera, börjande från att deras system för omröstning anpassas till den verklighet som råder i dag, så att utvecklingsländerna får mera att säga till om och den i dagens läge obalanserade sammansättningen av ländergrupperna ses över.
60. Europaparlamentet riktar en begäran till de internationella finansieringsinstitutionerna, mot bakgrund av ett stort antal rapporter, bland dem FN:s Sachs-rapport, som omnämns i det föregående, om att frågan om huruvida ett utvecklingslands skulder är hållbara eller inte skall avgöras utgående från om landet med nuvarande skuldbörda kan nå millenniemålen utan att skuldsätta sig ännu mera, och begär av medlemsstaternas företrädare i de internationella finansieringsinstitutionerna att de skall förespråka en sådan omdefiniering.
61. Europaparlamentet erinrar om det förslag som ingick i parlamentets ovannämnda resolution om den strategiska översynen av Internationella valutafonden, nämligen att villkoren för stöd och lån från de internationella finansieringsinstitutionerna bör fastställas i ett nära samarbete med FN:s organ, och erkänner att villkoren många gånger haft en negativ inverkan på de socioekonomiska indikatorerna i utvecklingsländerna.
62. Europaparlamentet föreslår att det inrättas en arbetsgrupp för att ta sig an frågan om hur effektivt det europeiska biståndet är och för att följa upp det europeiska samförståndet om utveckling. Arbetsgruppen bör vara sammansatt av ledamöter av utvecklingsutskottet. Parlamentet uppmanar Europeiska kommissionen, medlemsstaterna, de icke-statliga utvecklingsorganisationerna, företrädarna för det civila samhället samt fackföreningarna att medverka där, och föreslår därför att ett antal länder skall väljas ut som ”fallstudier” för att parlamentet och dess utvecklingsutskott skall få en avsevärt bättre bild av arbetsinsatser och resultat på nationell nivå.
63. Europaparlamentet understryker det absolut nödvändiga i att Europeiska unionen mera systematiskt för en politik som framstår som en sammanhängande helhet och gläder sig åt att frågan om samstämmighet mellan EU:s politikformer har tagits med på programmet för Finlands ordförandeskap, av vilket parlamentet väntar sig mycket.
64. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att Europeiska unionens olika politikområden står i samklang med varandra, liksom hur viktigt det är att Europeiska unionens och medlemsstaternas insatser samordnas och kompletterar varandra för att biståndet skall vara effektivt, särskilt på lokal nivå. Parlamentet anser att en bristande sammanhållning står i strid med artikel 178 i EG-fördraget.
65. Europaparlamentet anser att det i Europeiska unionens politik för ett effektivare bistånd bör ingå att det skall råda konsekvens mellan handels-, utvecklingssamarbets- och den gemensamma jordbruks- och fiskeripolitiken, för att direkta eller indirekta skadeverkningar på utvecklingsländernas ekonomi skall kunna undvikas.

66. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att vidarebefordra denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

För mindre än en minut sedan dog elva barn av hunger och fattigdom. I morgon bitti kommer 16 000 barn att ha lämnat oss. Välkommen till verkligheten... . Inför detta faktum och i samband med det största möte som någonsin samlat världens stats- och regeringschefer inleddes 2000-talet med en solidaritetsförklaring som saknar motstycke i mänsklighetens historia – den s.k. förklaringen om millennieutvecklingsmålen. Genom att anta denna förklaring med åtta prioriterade mål har världens ledare åtagit sig att göra allt för att halvera fattigdomen och den extrema fattigdomen senast 2015, förbättra hälsan för miljarder människor, sätta stopp för spridningen av stora sjukdomar som malaria och hiv/aids samt bromsa miljöförstörelsen. Detta är en viktig etapp för EU, den största biståndsgivaren på internationell nivå. Det är också en viktig etapp för Afrika, där den sociala, ekonomiska och helt enkelt mänskliga situationen enhälligt betraktas som katastrofal, framför allt för Afrika söder om Sahara.

År 2005 – i samband med den första utvärderingen av millenniemålen, och mot bakgrund av de otillfredsställande resultaten efter fem års tid och de oroväckande utsikterna för länderna i syd – har Europeiska unionen gjort viktiga åtaganden och agerat vid G8-mötena och världstoppmötena för att främja en hållbar mänsklig och social utveckling. I det sammanhanget beslutade EU att göra en viktig gest genom att anta det europeiska samförståndet om utveckling och ta fram en ny strategi för Afrika – ett nytt hopp för miljoner människor. Om 2005 kommer att ha varit de stora gesternas år bör 2006 bli det praktiska genomförandets år.

Bland de nya mål som unionen har fastställt för utvecklingssamarbete inriktas detta betänkande på att förbättra det stöd som EU faktiskt ger till länderna i syd. Det är en nödvändig förbättring som vi alla väntar på, eftersom den skapar förutsättningar för påtagliga framsteg i arbetet med att nå millenniemålen. Europeiska kommissionens tre meddelanden, som utgör ett *paket* om biståndseffektivitet, är en första konkret etapp i den process som har inletts med detta nya arbete. Det är för övrigt första gången som kommissionen siktar på en strategisk planering inte bara av det stöd som Europeiska kommissionen ger och/eller förvaltar, utan även av det bilaterala biståndet från medlemsstaterna, som fortfarande har en central roll när det gäller samarbete.

Fördelen med dessa tre meddelanden är att de prioriterar frågan om ökad effektivitet, men det måste ändå konstateras att det inte nämns någonting där om hur de väntade resultaten i fråga om effektivitet skall utvärderas eller hur EU skall skaffa resurser för sina höga ambitioner. Samtidigt kan man konstatera att Europeiska unionens medlemsstater inte har gjort några åtaganden på området, men däremot avsatt medel för en lång rad initiativ inom ramen för utvecklingsbiståndet 2005. Man kan med rätta fråga sig om dessa initiativ – bortsett från att de följer de allmänna principerna i det europeiska samförståndet om utveckling – verkligen speglar vad vi rimligen vill betrakta som utvecklingssamarbete, i den bemärkelse som vi alla vanligtvis avser, dvs. solidaritet som tar sig uttryck i konkreta framsteg som direkt gagnar världens fattigaste befolkningar. Förutom att det finns en tendens att artificiellt blåsa upp summan av det offentliga utvecklingsbistånd som verkligen ägnas åt konkret utvecklingspolitik måste man också konstatera att en stor del av EU-medlemsstaternas bistånd inte direkt når befolkningarna i syd till vilka biståndet riktar sig till. Detta beror på att det

beviljade stödet i sista hand visar sig bli mindre än vad som utlovats, att programplaneringen visar sig olämplig eller att bestämmelserna för beviljande visar sig olämpliga, att förvaltningskostnaderna blir orimligt stora eller att medel förskingras genom korruption. Allt detta väcker också den mycket konkreta frågan om hur vi skall samarbeta och manar oss att på största allvar ta itu med andra viktiga frågor, till exempel transaktionskostnaderna för de länder som tar emot EU:s bistånd, samordning av unionens olika samarbetsprogram, harmonisering av förfaranden och biståndssystem, komplementaritet mellan olika insatser, samstämmighet mellan Europeiska unionens olika politikområden, avbindning av utvecklingsbiståndet till förmån för lokala producenter och befolkningar i syd, gemensam programplanering och tidsfrister. När det gäller denna sista punkt kan man notera att nästa förhandling om avtalen om ekonomiskt partnerskap inom ramen för den tionde europeiska utvecklingsfonden (EUF) kommer att bli ett första test för att bedöma hur en gemensam programplanering har fungerat. Om dessa frågor får ett svar besvaras också frågan om EU i framtiden bör ses som en 26:e medlemsstat eller som ett samordningsorgan.

Som alla vet medför den budgetram som antogs av Europeiska rådet den 19 december 2005 ingen garanti om att det kommer att anslås lämpliga medel för att uppfylla förväntningarna i de nya avtal som ingåtts med partnerländerna. Rådet är inte berett att föreskriva nya resurser för utvecklingsbistånd i finansieringsramen för 2007–2013. Men det behövs omfattande medel, och nya åtgärder för utvecklingssamarbete kan inte finansieras på bekostnad av andra insatser som krävs för att millennieutvecklingsmålen skall nås. Också på den punkten bör vi med avseende på effektivitet fundera över klyftan mellan Europeiska unionens åtaganden och EU:s medel för att fullgöra dem.

I det avseendet kan vi aldrig nog understryka att vi måste uppfylla vårt åtagande om att nå det kollektiva målet på minst 0,7 procent av BNP för alla medlemsstater och EU. Det mycket konkreta syftet är att frigöra ytterligare medel för ett effektivt och stärkt utvecklingsbistånd. I övrigt verkar det nu brådskande att inte bara ta fram innovativa finansieringsinstrument utan även att använda dem i praktiken och fullfölja de åtaganden som gjordes i maj 2005, med tanke på att 90 procent av medelökningen skall komma från medlemsstaterna. Därför tycks det viktigare än någonsin att biståndet effektiviseras och samordnas bättre, om man vill att EU skall dra nytta av sin ställning som största givare och väsentligt bidra till att förändra världen, med respekt för de värderingar som unionen försvarar och de mål som vi eftersträvar i fråga om hållbar utveckling och globala framsteg för alla och envar.

Att förbättra effektiviteten i vårt bistånd förutsätter oundvikligen också att vi använder oss av metoder som bättre uppfyller behoven hos utvecklingsländerna, genom att anpassa vårt bistånd efter nationella strategier, mottagarländernas institutioner och förfaranden eller genom att införa nya bistandsformer, som tekniskt bistånd och allmänt respektive sektorsvist budgetstöd. För att trygga en optimal fördelning av det beviljade stödet bör mottagarländerna presentera tillförlitliga mekanismer och demokratiska strukturer, kort sagt intyga sin förmåga att visa att det finansiella stödet förvaltas väl. Men även detta krav kräver stöd (till exempel korruptionsbekämpning) och gäller alla aktörer (ömsesidigt ansvar), inklusive givarländerna. När Europeiska unionen bedömer att system och förfaranden inte är tillräckligt tillförlitliga skulle EU kunna, i stället för att skada dem genom att inrätta parallella strukturer, vidta åtgärder som krävs för att stärka dem. I allmänhet accepterar partnerländerna utan problem att en förstärkning av deras egen kapacitet med hjälp från givare är ett nödvändigt led i deras

utveckling. Aktörerna ute i samhället rapporterar dock om en viss tillbakagång för mottagarländernas delaktighet. Det har blivit allt svårare för dessa länder att ta ansvar för de strategier och program som är avsedda för dem. Denna situation vittnar utan tvekan också om att vi fortfarande har mycket att göra för att effektivisera vårt bistånd.

Vårt betänkande vore inte fullständigt om vi inte också tog upp frågan om att effektivisera vårt bistånd i förhållande till den ofrånkomliga funktion som fylls av internationella finansinstitut och organisationer (Världsbanken, Internationella valutafonden, regionala banker osv.). EU bör inta en tydlig ståndpunkt i frågan om huruvida Europeiska kommissionen bör betraktas som en 26:e medlemsstat eller ett samordningsorgan när det gäller utvecklingsfrågor.

År 2005 har varit ett år med stora löften om väsentliga förbättringar av situationen för de miljarder människor som bor i världens fattigaste länder. Om vi vill vara stolta över att vara européer gäller det nu att se till att 2006 blir det år då dessa löften infriades.

13.7.2006

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INTERNATIONELL HANDEL

till utskottet för utveckling

över ”mer och bättre EU-bistånd: 2006 års paket för biståndseffektivitet”
(2006/2208(INI))

Föredragande: Margrietus van den Berg

FÖRSLAG

Utskottet för internationell handel uppmanar utskottet för utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet betonar att både bistånds- och handelsåtgärder kan och måste spela en viktig roll för att uppnå millennieutvecklingsmålen.
2. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att stärka handelns utbudssida, understryker att förstärkningen av utvecklingsländernas handelskapacitet bör leda till att biståndet får en kraftigare effekt på fattigdomsminskningen, med tanke på förverkligandet av millennieutvecklingsmålen.
3. Europaparlamentet beklagar att rådet inte är berett att anslå ytterligare medel till bistånds- och handelsåtgärder inom budgetramen för 2007–2013. Parlamentet anser att dessa åtgärder inte får finansieras på bekostnad av andra satsningar för millennieutvecklingsmålen uppfyllande. Parlamentet anser att detta skulle vara inkonsekvent och oacceptabelt, medan det är mycket viktigt med nya finansiella instrument och ytterligare medel.
4. Europaparlamentet understryker hur viktigt initiativet ”Handelsrelaterat bistånd” är, vilket gör det möjligt att hjälpa utvecklingsländerna att förstärka sin handelskapacitet och att genomföra WTO-överenskommelserna så att de kan dra nytta av dem och öka sin handel genom att underlätta deras inträde i det globala handelssystemet. Parlamentet upprepar därför sitt stöd för den nya budgetposten ”Handelsrelaterat bistånd” (Aid for Trade) som ger både bättre insyn och demokratisk kontroll.

5. Europaparlamentet är positivt till den vilja som Europeiska unionen har visat att införa innovativa finansieringsmekanismer för utvecklingen vilka syftar till att garantera ett stabilt, effektivt och förutsebart bistånd.
6. Europaparlamentet inser hur viktigt det är för utvecklingsländerna med stabila råvarupriser och uppmanar kommissionen att föreslå åtgärder inom detta område.
7. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att EU:s olika politikområden står i samklang med varandra, liksom hur viktigt det är att Europeiska unionens och medlemsstaternas insatser samordnas och kompletteras varandra för att biståndet skall vara effektivt, särskilt på lokal nivå. Parlamentet anser att en bristande sammanhållning står i strid med artikel 178 i EG-fördraget.
8. Europaparlamentet betonar i synnerhet att öppnandet av handeln måste kompletteras med åtgärder i form av miljölagstiftning för att undvika förorening i stor skala och försämring av viktiga ekosystem av vilka de fattigas utkomst i sista hand beror.
9. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att förbättra samordningen när det gäller handelsrelaterat utvecklingssamarbete. I detta sammanhang betonar parlamentet att det behövs förbättrade samordningsåtgärder för givarna i allmänhet, och på fältnivå i synnerhet. Parlamentet understryker hur viktigt det är för Europeiska unionen att samordna sina ansträngningar avseende utvecklingsbiståndet med andra internationella givare.
10. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt med stöd från EU inom ramen för stödåtgärderna för socker till förmån för AVS-länderna, så att dessa länder kan anpassa sig till de nya inskränkningarna i samband med reformen av den europeiska sockerordningen. Å andra sidan anser parlamentet att de budgetmedel som anslås för stöd till omstruktureringen inte får gå ut över andra åtgärder inom EU:s utvecklingspolitik, särskilt utgifterna för att uppnå millennieutvecklingsmålen.
11. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är med transparens och korruptionsbekämpning för ett effektivt bistånd. Korruptionen utgör i själva verket ett allvarligt hinder för att få fram medel och för en effektiv användning av de medel som skulle göra en hållbar utveckling möjlig. Parlamentet hänvisar i detta sammanhang till rekommendationerna i sin resolution av den 6 april 2006 om biståndets effektivitet och korruptionen i utvecklingsländerna¹.
12. Europaparlamentet påminner också om hur viktigt det är med gott styre och en stabil rättsstat, liksom regleringsstrukturer och rättsliga och institutionella strukturer som är insynsvänliga och förutsebara, vilket är nödvändiga villkor för att skapa ett gynnsamt klimat för ekonomisk utveckling.
13. Europaparlamentet påminner kommissionen om dess utfästelse om ”en gratis runda” för utvecklingsländerna i WTO. Parlamentet kräver att kommissionen och rådet anstränger sig

¹ Antagna texter från detta datum, P6_TA(2006)0141.

till det yttersta för att förhindra att de minst utvecklade länderna faller offer för starkare handelsblocks intressen.

14. Europaparlamentet inser att kommissionen och AVS-länderna vill uppnå bättre effektivitet genom förstärkt regionalt samarbete via ekonomiska partnerskapsavtal. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang till nödvändiga skyddsåtgärder och en realistisk tidsplan för en gradvis och symmetrisk öppning av handeln, för att försäkra sig om att ekonomiska partnerskapsavtal kommer att stimulera den ekonomiska tillväxten i AVS-länderna på ett effektivt sätt.
15. Europaparlamentet understryker att WTO inom ramen för de internationella handelsförhandlingarna, genom de ambitiösa mål som organisationen har ställt upp för sig, t.ex. den successiva avvecklingen av jordbrukssubventionerna fram till 2013, gör det möjligt att införa förutsättningar för utveckling och en kontrollerad globalisering i enlighet med Doharundan.
16. Europaparlamentet uppmanar alla utvecklade länder och alla avancerade utvecklingsländer att följa modellen för EU-initiativet ”Allt utom vapen” genom att bevilja de minst utvecklade länderna marknadstillträde helt utan tullar och kvoter.
17. Europaparlamentet hänvisar till kommissionens rapport, där det framgår att de minst utvecklade länderna gynnas minst av EU:s preferenssystem. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta nya åtgärder så att de fattigaste länderna kan dra fördel av EU:s handelspreferenser på ett optimalt sätt.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Mer och bättre EU-bistånd: 2006 års paket för biståndseffektivitet	
Referensnummer	2006/2208(INI)	
Ansvarigt utskott	DEVE	
Yttrande Tillkännagivande i kammaren	INTA 7.9.2006	
Förstärkt samarbete – tillkännagivande i kammaren		
Föredragande av yttrande Utnämning	Margrietus van den Berg 19.4.2006	
Tidigare föredragande av yttrande		
Behandling i utskott	29.5.2006	19.6.2006
Antagande	12.7.2006	
Slutomröstning: resultat	+: 25	
	–: 1	
	0: 1	
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Francisco Assis, Jean-Pierre Audy, Enrique Barón Crespo, Daniel Caspary, Giulietto Chiesa, Christofer Fjellner, Béla Glattfelder, Jacky Henin, Syed Kamall, Sajjad Karim, Alain Lipietz, Helmuth Markov, Javier Moreno Sánchez, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Bogusław Rogalski, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Johan Van Hecke, Zbigniew Zaleski	
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Margrietus van den Berg, Elisa Ferreira, Eugenijus Maldeikis, Antolín Sánchez Presedo, Mauro Zani	
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)		
Anmärkningar (tillgängliga på ett enda språk)	...	

ÄRENDETS GÅNG

Titel	”Samarbeta mer, samarbete bättre: 2006 års paket om effektivitet i EU:s bistånd”		
Förfarandenummer	2006/2208(INI)		
Ansvarigt utskott Tillstånd: tillkännagivande i kammaren	DEVE 7.9.2006		
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	AFET 7.9.2006	INTA 7.9.2006	BUDG 7.9.2006
Inget yttrande avges Beslut	AFET 29.8.2006	BUDG 6.9.2006	
Förstärkt samarbete Tillkännagivande i kammaren			
Föredragande Utnämning	Alain Hutchinson 21.3.2006		
Tidigare föredragande			
Behandling i utskott	11.7.2006	28.8.2006	
Antagande	28.8.2006		
Slutomröstning: resultat	+: -: 0:	27 0 0	
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Margrete Auken, Alessandro Battilocchio, Thierry Cornillet, Nirj Deva, Alexandra Dobolyi, Fernando Fernández Martín, Michael Gahler, Filip Andrzej Kacmarek, Ğirts Valdis Kristovskis, Miguel Angel Martínez Martínez, Luisa Morgantini, Horst Posdorf, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Felekna Uca		
Slutomröstning: närvarande suppleant(er)	John Bowis, Milan Gaľa, Ana Maria Gomes, Alain Hutchinson, Jan Jerzy Kułakowski, Bernard Lehideux, Manolis Mavrommatis, Miloslav Ransdorf, Karin Scheele, Anders Wijkman, Zbigniew Zaleski		
Slutomröstning: närvarande suppleant(er) (art. 178.2)			
Ingivande	12.9.2006		
Anmärkningar (tillgängliga på ett enda språk)			